

Tawheeds tre kategorier

Av: Abu Ammenah Bilal Philips

Ordagrant så betyder tawheed ”enande” eller ”att tillskriva enhet”, och det kommer från det arabiska verbet **wahhada** vilket i sig betyder ”att ena”, ”enande” eller ”förena”. Men när termen TAWHEED används i referens till Allah – TAWHEEDULLAH – så betyder det att man erkänner och står för Allahs enhet i alla människans gärningar som direkt eller indirekt relaterar till Honom. Och i sin uppfattning till Honom.

Det är tron på att Allah är En i Sitt Herravälde – RUBOOBEIYAH –

Att Han är En utan like i Sina attribut och Sitt väsen – ASMAA WAS SIFAAT –

Och att Han är En utan någon konkurrent i Sin Gudomlighet och dyrkan – ’ULOOHEYIAH ’IBAADAT –

Dessa tre är grunden i vilken de termer som vetenskapen om Tawheed traditionellt har delats in i.

Dessa tre överlappar varandra så till den grad att om någon tar bort en av dessa så tror han ej längre på Tawheed, han har gjort shirk.

Tack vare denna tro på Tawheed så räknas Islam som en monoteistisk religion, tillsammans med Judendomen och Kristendomen. Men enligt Islams syn på Tawheed så räknas Kristendomen till idoldyrkarna och Judendomen till avgudadyrkan i svag form dock.

Även bland Muslimerna så behöver Tawheed ytterligare och djupare klargörande. Detta faktum är mer klart av det faktum att muslimer som Ibn Arabi uppfattade att Tawheed stod för MONISM – att allt som existerar är Allah och Allah är allt.

Han ansåg att det bara fanns en form av verklig existens – Allah – och att allt annat var överkligt. Detta är – enligt majoriteten av Islams lärda – kufr.

Mu’tazilah – De stod för åsikten att ta bort alla Allahs attribut och att Han är närvarande överallt och i allting.

Nästan alla avarter som vikit av från Islam och dess huvudtes, från Profeten Muhammads tid tills idag, började sina avvikelser när det gällde Tawheed.

Alla de som verkat för att förstöra Islam och vilseleda dess följeslagare har försökt att neutralisera principen om Tawheed. Detta för att Tawheed är själva grunden till hela Islams lära och trosuppfattning. Om man börjar med att acceptera dessa avarter så leder det till nästa steg, att man sedermera börjar att dyrka skapade ting.

Profeten Muhammad varnade starkt för detta och att akta sig för dessa avvikelser som hade drabbat de nationer som varit före dem. Han uppmuntrade dem att hålla sig till den väg han gick. En dag så satt han med sina följeslagare, han drog en rak linje på marken. Han drog sedan en serie med linjer som grenade ut sig från den första raka linjen. När följeslagarna frågade honom om detta så pekade han på förgreningarna och sade att dessa representerade de olika vilseledande vägarna som finns i detta liv. Han sade vidare att vid varje förgrening satt en djävul som lockade människorna till den. Han pekade sedan på den raka linjen och sade att den representerade Allahs väg. När följeslagarna bad om mer förklaringar så sade han att detta var hans väg, och han reciterade sedan versen:

” Detta är min väg som leder rakt, så följ den. Och följ inte de andra vägarna för då kommer du att separeras från Hans väg.” (6:153)

Det är därför av yttersta vikt att man följer den väg som Allah och Hans profet har visat och ingen annan. För om man inte gör det så kommer man att hamna på en av de sidovägarna som grenar ut sig från den rätta. Då kan man, även fast man påstår att man följer tawheed, ber, fastar osv, tillhöra den grupp som Allah adresserar:

” De flesta av dem påstår att de tror på Allah, men i verkligheten så begår de shirk.” (12:106)

Tawheeds tre kategorier:

Tawheed ar-Ruboobiyah: Tawheed al Asmaa was sifaat och Tawheed al Ibaadat.

Denna indelning gjordes inte av Profeten Muhammmad och ej heller av hans följeslagare.

Nödvändigheten av denna indelning kom efter det att Islam spridit sig till Indien, Persien, Egypten och Byzantikum och tog till sig en del av deras kulturer. Det man kan tänka sig är att när dessa människor kom till Islam så tog de med sig en del av sitt tidigare liv och dess tankar och idéer. Och det var när dessa började att debattera och skriva sin filosofiska tankar om Allah som det uppstod förvirring och den sanna Tawheed hotades.

Sedan fanns det de som utåt sett hade accepterat Islam men inom sig så försökte de att förstöra denna tro.

De tidiga kaliferna och deras guvernörer var närmre de Islamiska principerna, och massorna var också mer medvetna tack vare närvaron av Profetens följeslagare och deras elever.

Under Umayyaderna så blev de styrande mer korrupta och de brydde sig inte speciellt mycket om religiösa frågor. Massorna var också mindre islamiskt medvetna och då blev det lätt att de vek av från den rätta vägen. Hedniska avarter straffades inte längre, utan oket att försvara den sanna Tawheed fick bäras av dåtidens lärda. Systematiskt så gick de emot och bemötte de olika avarterna och genom att kategorisera dem och bemöta dem

med Koranen och Sunnat. Det var utifrån detta försvar som kategoriseringen av Tawheed fick sitt ursprung. Därför är det viktigt att komma ihåg att även fast vi studerar varje del djupare och för sig så är de en del av en helhet, som i sin tur är en del av en annan helhet: Islam.

Dessa tre hör till varandra, på samma sätt som en människa, nervsystem, skelett, blodcirkulation, matsmältning. Dessa system är alla beroende av varandra. Och om man skall förstå en människa så måste man förstå dessa system i sin helhet. På samma sätt med Tawheed. Vi separerar, delar upp Tawheed i tre för analys men de är en helhet.

TAWHEED AR- RUBOOBEIYYAH

Allah fick Ensamt allt att existera när det ej fanns något. Han upprätthåller och försörjer skapelsen utan egna behov. Han är ensam Herre i Universum utan någon som kan hota Honom. Han har gett alla ting möjligheten att röra sig och förändras. Inget händer i skapelsen utom det som Han tillåter. Profeten Muhammad brukade säga som erkännande till detta faktum: *Laa hawla wa laa quwatta illa biLlah.*

39:62 / 64:11

Hadeeth: Om hela mänskligheten samlades för att göra något för att hjälpa.....

Betydelse: Lycka/Olycka del av det förutbestämda som en del av livets prövningar. 64:14

2:155

Ateister argumenterar: Om Allah finns varför finns det ondska? Varifrån kommer ondska? Jo, Om Allah skapade allt så skapade Han även ondska. Kan ondska komma från Någon God? Zoroasterna ville inte tillskriva något ont till Allah så de skapade en annan gud bredvid gud.

Så hur förstår vi detta? Jo ondskan kom från Allah men verkligheten är att Allah inte skapat något som är rent ont, det finns alltid en god sida av detta som vi inte alltid kan se till Domens dag. När Allah skapade saker som har ondska så gjorde Han inte detta för det onda utan för det goda som kommer från det goda. Allah i Koranen och Sunna så ser du inte att Allah tillskriver ondska till sig själv, Han talar om ondskan hos Sin Skapelse, som i hans skapelse, se surat Falaq: Jag söker skydd hos gryningens herre från det onda Han har skapat. Detta är det rätta sättet att se på denna ondska. Att Allah skapade inte ondskan för ondskan utan för det goda som springer ur det.

Ta exempel från oss människor, om jag ska resa någonstans, söderut så går jag till doktorn och får en vaccinationsspruta. Om jag bara ser nålen i sig som sticker min arm så skulle jag tänka, detta är ont. Om någon skulle komma till mig och fråga om han får sticka en nål i min arm så skulle jag genast säga NEJ! Men om jag skulle veta att man genom att sticka denna nål i min arm får något som är bättre att ske så gör jag det på en gång.

De gör detta för det goda som kommer från det, inte för det onda som det är.

Folk undrar: Om Allah visste när Han skapade Adam och Iblis att Iblis skulle vägra lyda Allah och buga inför Adam och Han visste att han skulle få Adam att äta från trädet. Varför skapade Han då Iblis? Varför inte bara strunta i det? När Allah skapade Iblis så producerade ondskan som kom från Iblis något mycket bra. Om vi ser på Iblis och Adam, båda lydte inte Allah, Adam åt från trädet och Iblis bugade inte. En del tror felaktigt att Iblis vägran att ej buga sig gjorde honom till kafir. Detta är fel. För i så fall skulle Adam vara kafir eftersom han också ej lydte Allah. Olydnad i sig innebär inte att man blir kafir. Khawarij som kom bort från Islam hade den uppfattningen att om du vrasde olydnad så blev du en kafir. Synd gör ej en person till kafir. Poängen är att när Adam visade olydnad så vände han åter till Allah och visade ånger. Gjorde Iblis det? Nej, han sa att han var bättre än Adam...det var här som kufr kom ifrån. Iblis ansåg att Allah hade fel. Fel i att befälla Iblis att buga inför Adam som Iblis ansåg var underlägsen honom eftersom han var skapad av eld och Adam av lera. Det är här som otroheten kom från han tillskrev att Allah gjorde misstag. Detta är kufr.

Adam visade olydnad mot Allah, Iblis visade olydnad mot Allah. Poängen är när Adam vände tillbaka i ånger, och detta är en av barmhärtighetens storheter. Allah förlåter när vi vänder tillbaka till Honom. Detta är det stora bra som kom från Iblis ondska.

Att vända tillbaka till Allah i ånger är en stor dyrkans handling. Profeten Muhammad sade; Den som ångrar synd är som en utan synd.

Och se, när Adam vände sig till Allah och bad om förlåtelse så förlät Allah honom. Så detta goda kom från att Adam visade olydnad mot Allah och det uppstod pga Iblis tricks. Så Iblis ondska kom inte för det onda utan för det goda som kom från det.

Så när vi ser på konceptet av det goda och dåliga eller ondskan i världen, så ser vi att allt det som Allah skapat är gott, vi kanske inte ser det på en gång men vi kommer att se det när vi får distans på ett eller annat sätt. Att det onda som vi uppfattar det inte är ren ondska. Om det finns ren ondska så är det ondskan som kommer från människor och jinner för då är även avsikten bakom dessa onda handlingar ond. Detta är ren ondska. Men Allahs avsikt är god. Handlingen vi ser eller det som sker kanske vi uppfattar som något ont men det finns något gott bakom det. Så ibland är inte saker som vi uppfattar det. En del av det onda som drabbar oss kanske vi kan se efter en tid att...wow...det kom ju något bra från detta.

Detta är vad vi kan lära oss av historien om Profeten Musa och Khidr. En del anser felaktigt att denna historia innebär att vi skall följa våra sheikher blint utan att ifrågasätta dem. Detta är fel. Exemplet som de vanligtvis ger är att Mureed – följeslagaren – skall vara gentemot sin sheikh som den döda kroppen i händerna på den som tvättar den. Den döda kroppen har ingen egen vilja, den som tvättar den flyttar och rör den hur han vill. Så säger de att vi skall vara. Men detta är en missuppfattning, för varken är vår sheikh på samma nivå som Khidr ej heller är vi på samma nivå som Profeten Musa! Så denna uppfattning är ej riktig.

Den rätta analysen är att bakom dessa prövningar finns det gott; Förstörandet av båten ; självklart så började båten sjunka när Khidr förstörde den, och naturligt så frågar man sig varför han förstörde den? Då kom kungen nerför floden och beslagtog alla båtar men inte deras eftersom den var skadad. Man kunde se slutresultatet på en gång av det som Musa uppfattade som något ont och fel. Exempel två: dödandet av pojken: Släktingar och andra kunde se att en pojke mördades, att Khidr mördade en pojke. Khidr informerade om att gurndat på Allahs uppenbarelse så visste Khidr att denne pojke skulle växa upp, hans föräldrar var rättfärdiga, och bli till en fitna för sina föräldrar till en sån nivå att de själva skulle hemfalla åt kufr! Så för att skydda dem från denne pojkes ondska, som inte visade sig vid denna tid, så dödade han honom. Allah gav föräldrarna et annat barn, en flicka och denna flicka var rättfärdig. Självklart tog föräldrarna flickan till sig och älskade henne. Men i sina hjärtan skulle de alltid känna sorg över sin förlorade son som blev mördad, ända tills de dog. Men på Domens Dag då allt läggs öppet så skulle de förstå att denna förlust på jorden var egentligen en vinst. Så detta är lärdomen från denna historia, att en del saker som händer i våra liv har vi svårt att förstå vad som är rim och reson bakom detta som sker? Vi ser inga fördelar. Så vi har då en tendens att döma detta som något dåligt. ”Varför gjorde du detta Allah?” Vi ifrågasätter Allah. Och om du lyssnar till ateisterna, och de ledande bland dem, folk som Jay Hawkins, och mitt i all sin förnekelse och antaganden och teorier så hör du en liten röst hos honom som ropar: Varför är jag så här? Han är handikappad, i rullstol, förvriden, han kan knappt tala. Och detta hände honom runt 20 års åldern. Han var frisk och sen fick han denna sjukdom som gjorde honom till vad han är idag. Han har en otrolig hjärna men fysiskt så är han i den värsta formen. Rösten du kan höra är att han ropar ut: Gud varför gjorde du detta mot mig? Om det finns en gud så finns det ingen anledning att detta gjordes mot mig. Detta är inte rättvist!

När man kan förstå att det finns bra saker bakom det som sker så har man tilltro till Allah.

Ibland får vi bra saker från det som verkar dåligt och dåligt från det som verkar bra. Allah förklarar visheten i detta: 2:216

Vi kan göra valen med utkomsten ligger i Allahs händer. Lyckoamuletter och dylikt har ingen inverkan på detta. Detta är lika med Shirk.

Hadeeth där Profeten Muhammad accepterade bayiah av 9 personer men inte av den 10 för han hade en amulett.....

TAWHEED AL ASMAA WA SIFAAT

Fem huvudaspekter:

1. Allah måste uppfattas på det sätt som Han och Hans Profet har beskrivit Honom utan att försöka förklara bort Hans namn genom att ge dem andra betydelser än den uppenbara. Allah har beskrivit Sig Själv genom Koranen och genom hur

Profeten Muhammad har beskrivit Honom. Allah säger i Koranen att Han blir arg på hycklarna och förnekarna. Allah säger:

” Att Han må straffa de manliga och kvinnliga hycklarna, och de manliga och kvinnliga hedningarna, som har en ond uppfattning om Allah. De är omslutna av ondska; Allah är arg på dem, förbannar dem och har förberett ett eländigt slut för dem.” (48:6)

Så ilska är ett av Allahs attribut, det är fel att, som en del, säga att Hans ilska måste stå för Hans straff. Hans ilska är inte som mänsklig ilska. ”Inget är likt Honom”.

2. Att hänvisa till Allah på det sätt som Han har gjort om Sig själv. Vi kan och får inte ge Honom egna namn. Vi kan inte kalla Allah för 'Den Arge' även fast Han blir arg, för varken Allah eller Hans Profet har använt detta namn till Allah.

Namnen Ar-Rasheed on An-Naseer kan inte styrkas att de kan tillskrivas Allah. Även fast dess betydelser är sanna och att de omnämns som Allahs attribut så kan de inte härledas till några styrkta traditioner.

3. Allah hänvisas till utan att ge Honom skapelsens attribut. I Bibelns och Torah så påstås det till exempel att Allah skapade jorden på 6 dagar och **sov** på den sjunde. Detta hör inte till Allahs attribut eller att Han skulle ha en ande. Han blir inte trött eller behöver sova. Se hur Allah beskriver Sig Själv i ayat al Kursi. Och enligt Bibeln står det att Allah ångrar sig, känner ånger för att Han skapat människan. Detta är fel!! Till vem vände Han sig i ånger???? Grundprincipen är: ”Det finns ingen som liknar Honom.” När Allah beskriver att Han har händer, Allahs Ansikte, vi kan inte förneka att Allah har händer eller ansikte, men vi förstår att det inte är som våra händer. En myra har ben och människan har ben, är de samma? Vi dyrkar Allah genom Hans attribut.
4. Att människan inte kan anta Allahs attribut. Som i Bibeln där man refererar till Jesus som en utan början eller slut, en del sekter har också att de lärda där kan förändra ödet, se framtiden osv. Detta är shirk.
5. Att Allahs namn i dess bestämda form inte kan ges till någon av hans skapelser utan att man förekommer namnet med Abd.

TAWHEED AL IBAADAT

Detta är det logiska resultatet av att tro på de två första aspekterna av Tawheed. OM du kallar på någon annan som ej kan svara dina böner så dyrkar du någon annan, Ej tillåtet.

Profeten Muhammad sade: Om du kan garantera att du inte kommer kalla på någon annan för något så kan jag garantera dig Paradiset.” (Ghifari)

Vi får självklart be andra som finns hos oss för hjälp med saker. Men om du kallar på någon ickenärvarande, som en del gör när de ber olika shikher, levande eller döda, så är

detta att du dyrkar dem. Och när du kallar på Profeten Muhammad för hjälp så är detta också dyrkan. Ej tillåtet.

Se när Profeten Muhammad hade dött, Umar stod där och hotade alla med draget svärd att om någon säger att han är död så skulle Umar hugga huvudet av denne. Men Abu Bakr kom, tittade till Profeten, kysste hans panna, och gick ut. Han puttade Umar åt sidan och adresserade folket; Ni som dyrkade Muhammad skall veta att han sannerligen är död, men ni som dyrkar Muhammads Herre skall veta att Han alltid är levande.”

Att tro endast på de två första kategorierna av Tawheed räcker inte för att uppfylla Islams koncept av Tawheed. De måste komplimenteras av Tawheed al Ibaadat för att läran om Tawheed enligt Islams lära skall bli fullkomlig.

En del av avgudadyrkarna och hycklarna trodde på de två första aspekterna:

”Om du frågar dem Vem som skapat dem svarar de Allah.” (43:87)

Avgudadyrkarna i Mecka visste att Allah var deras Skapare, Försörjare, Herre och Master, men denna vetskap som de hade gjorde dem inte till Muslimer:

” De flesta av dem tror inte på Allah utan att sätta rivaler vid Hans sida.” (12:106)

Mujahhid kommenterar: ” Tron på Allah som deras Skapare, försörjare och den som ger och tar liv, hindrade dem inte från att tillskriva rivaler till Allah. De påstod till och med att de följde Abrahams religion. Så Allah uppenbarade:

” Abraham var ej en jude, ej heller en kristen, utan han var en sann muslim och inte bland dem som tillskrev rivaler till Allah.” (3:67)

En del av dessa araber trodde på Återuppståndelsen och Domen och andra trodde på ödet. Poeten Zubayr: ’Det är antingen uppskjutet, placerat i en bok och sparat till Domens Dag, eller påskyndat och hämnat.”

Antarah sade: O Ebil vart skall du fly döden om himlens Herre har bestämt den?”

Trots deras tro på en del av Tawheed och deras kunskap om Allah så klassade Han dem som icke troende och avgudadyrkare för att de tillskrev andra till Allah i sin dyrkan. Så den viktigaste aspekten av Tawheed är al Ibaadat att all form av dyrkan måste gå till endast Allah eftersom endast Han förtjänar vår dyrkan. Och det är endast Han som kan låta människan få nytta av denna dyrkan.

Huvudsyftet med människan och jinnernas skapelse var direkt dyrkan till Allah.

” Jag skapade inte jinnerna och människan med mindre än att de skall dyrka mig.” (51:56)

Att förstå skapelsen i sin helhet ligger inte inom människans förmåga. Människan är en begränsad varelse och kan inte hoppas på att till fullo förstå Den Obegränsades Handlingar. Så Allah gjorde det som en del av människans natur att dyrka Honom, och Han sände Profeter och Gudomliga Böcker för att klargöra meningen med att vi skapats på ett sätt som vi kunde förstå. Och det syftet är som vi tidigare sagt, att endast dyrka Allah och huvudbudskapet av alla Profeter var detta att endast dyrka Allah Tawheed al Ibaadat. Så i och med detta är också den absolut största och mest avskyvärda synden av alla att dyrka andra än Allah eller att sätta andra vid hans sida.

I surat al Fatiha läser vi flera gånger varje dag i vers 4: Det är endast Dig vi dyrkar och endast Dig som vi ber om hjälp.

Profeten Muhammad bekräftade detta när han sa: ” Om ni ber i bönen så be endast av Allah och om ni söker hjälp sök den endast hos Allah.” Detta att vi ej behöver en medlare stärks ytterligare när Allah säger i Koranen:

” När Mina tjänare frågar dig (O Muhammad) om Mig (säg dem) .’ Sannerligen så är Jag nära dem; Jag lyssnar till bönen av varenda en av dem när de ber Mig. Så låt dem svara på Mitt kall och tro på Mig för att de skall få rätt vägledning.” (2:186)

” Det är Vi som har skapat människan och Vi vet vad hans själ viskar till honom för Vi är närmare honom än hans egen halspulsåder.” (50:16)

Bekräftelsen av Tawheed al Ibaadat kräver all förnekelse av medlare eller tillskrivelse av medhjälpare till Allah. Om någon ber till de döda sökandes deras inverkan eller inflytande för de levande eller för de som nyss avlidit, så har de satt upp medhjälpare till Allah, eftersom dyrkan då delas mellan Allah och hans skapelse. Profeten Muhammad sade något som inte kan missförstås: ”Bön (du’aa) är dyrkan” och Allah sade i den heliga Koranen:

” Dyrka inte något vid Allahs sida som varken kan hjälpa eller skada er.” (21:66)

” De som ni kallar vid sidan av Allah är bara tjänare precis som ni själva.” (7:194)

Om någon ber till Profeten, en jinn, änglar osv så har de begått shirk

Ghauz i Azam, en benämning och titel som de arroganta gett till Abdul Qadeer al Jeelanee är också en form av shirk i Tawheed. Titeln betyder; Den största källan till räddning, den mest kapabla att rädda någon från fara, och en sådan beskrivning passar bara Allah.

När araberna i Mecka innan de blev Muslimer blev frågade om bruket att rikta sina böner till sina avgudar så svarade de:

” Vi dyrkar dem endast så att de kan föra oss närmare Allah.” (39:3)

Dyrkan i Islam är mer än fasta, hajj, zakat osv. Det innefattar känslor såsom kärlek, fruktan hopp och tillit och alla dessa har nivåer som bara skall riktas till Allah.

” Det finns bland människor de som sätter andra vid sidan av Allah som hans jämlikar, de älskar dem såsom de endast skall älska Allah. Men de som tror har en mycket större kärlek till Allah.” (2:165)

Eftersom termen Ibaadat innebär total lydnad, och eftersom Allah är att betrakta som den ultimata Laggivaren så är implementeringen av sekulära lagsystem som ej grundas på Shariah, en akt av misstro mot Allahs Lag och en form av tilltro till dessa sekulära lagar, så detta blir i sig en form av shirk.

” De som ej regerar med det som Allah uppenbarat är icke-troende” (5:44)

Vid ett tillfälle så hörde Adeeb ibn Hateem en muslim som hade konverterat från kristendomen, Profeten Muhammad recitera versen:

”De har satt deras Rabbiner och munkar som Herrar bredvid Allah:”9:31)

Så han sade: ’ Men vi dyrkade dem inte.’ Profeten vände sig emot honom och sade: ’Förbjöd de inte det som Allah tillåtit och ni förbjöd det, och tillät de inte det som Allah förbjudit och ni tillät det?’ Han svarade: ’ Jo det gjorde vi’. Profeten sade då: ’ Det var på det sättet som ni dyrkade dem.’

Så en betydande del av Tawheed al Ibadah innebär implementeringen av Shariah, speciellt i de länder där muslimerna är i majoritet. Shariah rör alla livets aspekter. Att ta andra lagar i landet än shariah är som vi visat shirk. Men som Ibn ABBAS säger så är detta den mindre formen av shirk. Om en muslim följer en icke gudomlig lag så gör detta inte den personen till kafir eller mushriik. MEN om denne person tror att denna lag är lika bra eller bättre än den gudomliga då är det kufr.

Läs mer om Tawheed på:

<http://www.islamguiden.com/tawhid.shtml>